



Republika Hrvatska  
Županijski sud u Osijeku  
Osijek, Europska avenija 7

Poslovni broj GŽ-2442/2019-2

## U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

### R J E Š E N J E

Županijski sud u Osijeku, u vijeću sastavljenom od suca Josipa Frajlića, predsjednika vijeća, te sutkinje izjvestiteljice i članice vijeća dr. sc. Sanje Zagrajski i sutkinje Marijane Žigić, članice vijeća, u postupku stečaja potrošača nad imovinom potrošača Nele Magušić iz Osijeka, Vijenac Ivana Meštrovića 45, OIB 68366252591, odlučujući o žalbi vjerovnika Tele2 d.o.o. Zagreb, Josipa Marohnića 1, OIB 70133616033, kojeg zastupa punomoćnik Hrvoje Sučić, odvjetnik u Zagrebu, protiv rješenja Općinskog suda u Osijeku poslovni broj Sp-3776/2019-5 od 8. srpnja 2019., u sjednici vijeća održanoj 12. rujna 2019.,

r i j e š i o j e

I. Žalba vjerovnika Tele2 d.o.o. Zagreb odbija se kao neosnovana i potvrđuje rješenje Općinskog suda u Osijeku poslovni broj Sp-3776/2019-5 od 8. srpnja 2019.

II. Zahtjev vjerovnika Tele2 d.o.o. Zagreb za naknadu troška za sastav žalbe i sudske pristojbe na žalbu, odbija se kao neosnovan.

### Obrazloženje

Rješenjem suda prvog stupnja riješeno je:

"I/ Otvara se jednostavni postupak stečaja nad imovinom potrošača Nele Magušić iz Osijeka, Vijenac Ivana Meštrovića 45, OIB: 68366252591.

II/ Zaključuje se jednostavni postupak stečaja nad imovinom potrošača Nele Magušić iz Osijeka, Vijenac Ivana Meštrovića 45, OIB: 68366252591.

III/ Oslobađa se potrošač Nela Magušić iz Osijeka, Vijenac Ivana Meštrovića 45, OIB: 68366252591, od preostalih obveza u odnosu na slijedeće osnove za plaćanje i vjerovnike:

1. IZ.NA.P-298/13, Općinski sud, Općinski sud u Osijeku, Croatia osiguranje d.d. Filijala za osiguranje prijevoza i kredita, OIB: 26187994862,
2. Ovr-636/16, Javni bilježnik, Crnov David, Tele2 d.o.o. za telekomunikacije, OIB: 70133616033."

Ovo rješenje suda prvog stupnja pravovremeno podnesenom žalbom pobija vjerovnik Tele2 d.o.o. Zagreb (u daljnjem tekstu: vjerovnik) zbog razloga iz čl. 353. st. 1. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj 53/91., 91/92., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 2/07., 84/08., 96/08., 123/08., 57/11., 148/11. – pročišćeni tekst, 25/13., 28/13. i 89/14., u daljnjem tekstu: ZPP) s prijedlogom da se preinači na način da se odbije prijedlog za provođenje jednostavnog postupka stečaja nad imovinom potrošača, podredno ukine i predmet vrati sudu prvog stupnja na ponovno odlučivanje, s tim da potražuje trošak za sastav žalbe i sudske pristojbe na žalbu. U žalbi u bitnom navodi da cilj Zakona o stečaju potrošača ("Narodne novine", broj 100/15. i 67/18., u daljnjem tekstu: ZSP) nije donošenje odluke o stopostotnom oslobođenju potrošača od obveza prema vjerovniku, već omogućavanje potrošaču da svoju obvezu prema vjerovniku izvrši u skladu sa svojim mogućnostima. Nadalje navodi da je nezakonito postupio sud prvog stupnja kada je bez prethodne stvarne provjere vrijednosti potrošačeve imovine, oslobodio potrošača svih obveza prema vjerovnicima, jer da je prema odredbi čl. 79. f st.2. ZSP-a sud dužan utvrditi vrijednost potrošačeve imovine, kao i raspolaganja imovinom koja je poduzeo u posljednje tri godine prije otvaranja jednostavnog postupka stečaja potrošača putem Financijske agencije (u daljnjem tekstu: FINA) koja je ovlaštena pribavljati podatke od nadležnih tijela. Navodi i to da sud prvog stupnja nije utvrdio ima li potrošač nekretnine koje bi mogle biti predmetom ovrhe. Navodi nadalje da je iz obrazloženja odluke suda prvog stupnja razvidno da potrošač nije dostavio suglasnost za provođenje jednostavnog postupka stečaja potrošača, te da nije dostavio popis imovine, te da je na temelju toga sud prvog stupnja zaključio da je potrošač suglasan sa provođenjem stečaja, kao i da nema imovine, te da je to protivno obvezi suda da utvrdi stvarnu vrijednost imovine potrošača. Tvrdi da je oštećen i onemogućen u naplati svojeg potraživanja bez da je sudjelovao u postupku, a da se sve odluke prema odredbama ZSP-a dostavljaju putem e-Oglasne ploče suda. Cilj tih odredbi o dostavi je onemogućiti vjerovnike da se javljaju i očituju na eventualno dostavljene popise imovine od strane potrošača, te da je nelogično i životno neuvjerljivo da bi vjerovnici na dnevnoj bazi pratili objave na e-Oglasnoj ploči suda i na taj način se uključivali u postupke. Navodi i to da je iz svega što je naveo vidljivo da je stvarni cilj ZSP-a raspolaganje tražbinama vjerovnika bez njihovog znanja i bez njihovog sudjelovanja, ali i bez sudjelovanja samog potrošača. Smatra da je sud prvog stupnja u svom postupanju i donošenju pobijane odluke počinio bitnu povredu odredbi parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. toč. 11. ZPP-a.

Žalba nije osnovana.

Ispitujući rješenje suda prvog stupnja, postupak koji je prethodio, kao i žalbene navode vjerovnika, ovaj sud je utvrdio da nisu počinjene bitne povrede odredbi parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. ZPP-a na koje pazi na temelju odredbe čl. 365. st. 2. ZPP-a.

Suprotno žalbenim navodima vjerovnika, rješenje suda prvog stupnja jasno je i razumljivo, sadrži razloge o odlučnim činjenicama, pa se može ispitati, tako da sud prvog stupnja donošenjem istog nije počinio bitnu povredu odredbi parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. toč. 11. ZPP-a.

Prema odredbi čl. 79 a st. 2. i 3. ZSP-a jednostavni postupak stečaja potrošača može se provesti nad imovinom potrošača ako u Očevidniku redoslijeda osnova za plaćanje koji vodi FINA na dan otvaranja jednostavnog postupka stečaja potrošač ima jednu ili više evidentiranih neizvršenih osnova za plaćanje radi prisilnog ostvarenja tražbina u iznosu do 20.000,00 kn s osnova glavnice i ako je razdoblje u kojem je potrošač imao jednu ili više evidentiranih neizvršenih osnova za plaćanje neprekinuto trajalo duže od tri godine, te radi namirenja vjerovnika čije osnove za plaćanje na dan otvaranja jednostavnog postupka stečaja potrošača nisu evidentirane u Očevidniku redoslijeda osnova za plaćanje ako ih je FINA brisala iz tog Očevidnika istekom roka prema posebnom zakonu i ako tražbine vjerovnika iz osnova za plaćanje koje je FINA brisala iz Očevidnika redoslijeda osnova za plaćanje zajedno s tražbinama vjerovnika čije su osnove za plaćanje evidentirane u tom Očevidniku, s osnova glavnice ne prelaze iznos od 20.000,00 kuna.

Iz spisa proizlazi da je sud prvog stupnja izvršio uvid u Očevidnik redoslijeda osnova za plaćanje (u daljnjem tekstu: Očevidnik) koji vodi FINA na dan donošenja pobijanog rješenja 8. srpnja 2019. i utvrdio da je potrošač neprekidno u blokadi dulje od tri godine (2708 dana) te da ima evidentirane neizvršene tražbine radi prisilnog ostvarenja po osnovi presude poslovni broj P-298/13 Općinskog suda u Osijeku, vjerovnik Croatia osiguranje d.d., Filijala za osiguranje prijevoza i kredita i po rješenju Ovr-636/16 kojeg je donio Javni bilježnik David Crnov, vjerovnik Tele2 d.o.o. Zagreb, kao i da glavnice po ovim osnovama iznose 3.601,15 kn.

Nadalje, uvidom u Očevidnik, sud prvog stupnja utvrdio je da nema osnova koje je FINA prestala izvršavati na temelju odredbe čl. 12. Zakona o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima ("Narodne novine" broj: 68/18, u daljnjem tekstu: ZPONS), kao niti osnova koje su vjerovnici povukli sa izvršenja.

Odredbom čl. 79. g st. 1. ZSP-a propisano je da će sud po službenoj dužnosti donijeti rješenje o otvaranju i zaključenju jednostavnog postupka stečaja potrošača ako utvrdi da je vrijednost imovine potrošača koja bi se mogla unovčiti kao stečajna masa jednaka ili manja od 10.000,00 kn.

U konkretnom slučaju potrošač nije dostavio suglasnost za provođenje jednostavnog postupka stečaja potrošača, niti je dostavio popis svoje imovine, pa je sud prvog stupnja pravilno naveo da se smatra kako je potrošač suglasan da se provede jednostavni postupak stečaja nad njegovom imovinom, kao i da je izjavio da nema imovine iz koje se mogu namirivati njegovi vjerovnici, sukladno odredbi čl. 79. c st. 2. i 3. ZSP-a.

Riječ je o oborivim zakonskim presumpcijama koje je sud prvog stupnja pravilno primijenio, a kako je riječ o oborivim zakonskim presumpcijama, vjerovnici imaju mogućnost dokazivati drugačije od onog što se na temelju citirane zakonske odredbe presumira.

U povodu oglasa objavljenog 17. travnja 2019. na mrežnoj stranici e-Oglasna ploča sudova, vjerovnici potrošača, pa tako niti žalitelj, nisu obavijestili sud o postojanju potrošačeve imovine koja bi se mogla unovčiti kao stečajna masa.

Suprotno žalbenim navodima vjerovnika iz spisa proizlazi da je sud prvog stupnja postupio prema odredbi čl. 79. f st. 2. ZSP-a i putem FINE prije otvaranja jednostavnog postupka stečaja potrošača i na dan donošenja pobijanog rješenja zatražio vanjsku provjeru potrošačeve imovine, te utvrdio da potrošač nema nekretnina, a niti pokretnina i prava koja bi

se mogla unovčiti kao stečajna masa. Kako je sud prvog stupnja utvrdio provjerom po službenoj dužnosti da potrošač nema nekretnina, neosnovani su žalbeni navodi vjerovnika da sud tu činjenicu nije utvrđivao.

Iako je sud prvog stupnja utvrdio da potrošač nema nekretnina, ovdje treba reći i to da se u jednostavnom postupku stečaja nad imovinom potrošača ne mogu unovčavati nekretnine radi namirenja vjerovnika osim iznimno, ako je već prethodno pokrenut ovršni postupak na nekretnini u koji onda stupaju vjerovnici potrošača, sukladno odredbi čl. 79. i st. 10. ZSP-a.

Sud prvog stupnja utvrdio je da je potrošač imao određene novčane primitke 2016., 2017. i 2018., po osnovi socijalnih potpora, doplatka za djecu i potpora za opremu novorođenog djeteta, a koji primici nisu pokretnine i prava iz vrijednosti kojih bi se mogli namirivati vjerovnici potrošača. U 2019. potrošač do 31. svibnja 2019. nije imao novčane primitke.

Kako dakle potrošač nema imovine koja bi se mogla unovčiti u jednostavnom postupku stečaja potrošača, jer je sud to utvrdio po službenoj dužnosti prema odredbi čl. 24. st. 3. ZSP-a, a vjerovnici potrošača nisu u povodu oglasa objavljenog 17. travnja 2019. na mrežnoj stranici e-Oglasna ploča sudova, obavijestili sud o postojanju potrošačeve imovine koja bi se mogla unovčiti kao stečajna masa, sud prvog stupnja nije niti mogao utvrđivati vrijednost nečega čega nema.

Vjerovnik je bio pozvan da obavijesti sud o postojanju potrošačeve imovine koja bi se mogla unovčiti kao stečajna masa, ali on to nije učinio, s tim da niti u žalbi vjerovnik ne navodi decidirano o kojoj imovini potrošača je riječ, već samo općenito navodi da sud nije utvrdio vrijednost potrošačeve imovine. Nadalje, sud prvog stupnja nije mogao utvrditi raspolaganja imovinom koja je potrošač poduzeo u posljednje tri godine prije otvaranja postupka, jer iz podataka koje je pribavio putem vanjske provjere kod FINE, takvih raspolaganja za potrošača nije evidentirano.

Upravo je na vjerovnicima potrošača da u povodu oglasa koji se objavljuje na mrežnoj stranici e-Oglasna ploča sudova, obavijeste sud o postojanju i vrsti imovine potrošača koja bi se mogla unovčiti i iz koje bi se vjerovnici mogli namiriti.

Što se tiče žalbenih navoda o dostavi pismena putem e-Oglasne ploče, ista se obavlja sukladno odredbi čl. 25. ZSP-a, pa je u tom dijelu sud prvog stupnja postupio zakonito.

Žaliteljevo osporavanje zakonom propisanog načina dostave pismena nije osnovano, a ostali žalbeni navodi o nelogičnostima i neživotnim rješenjima ZSP-a nije nisu razmatrani kao pravno neodlučujući u ovom žalbenom postupku.

Sud prvog stupnja pravilno je utvrdio da su u ovom slučaju ispunjene zakonske pretpostavke iz čl. 79. a i ZSP-a za provedbu jednostavnog postupka stečaja potrošača, te pravilno postupio prema odredbi čl. 79. g st. 1. i 4. ZSP-a te donio rješenje kojim je istovremeno otvorio i zaključio jednostavni postupak stečaja nad imovinom potrošača, te oslobodio potrošača od preostalih obveza prema osnovama koje su izrijeком navedene pod toč. III. izreke pobijanog rješenja suda prvog stupnja.

Stoga je neosnovan i žalbeni navod vjerovnika da je sud prvog stupnja pogrešno primijenio materijalno pravo, jer je sud prvog stupnja pravilo primijenio odredbe ZSP-a, a

žalbenim navodima vjerovnik nije doveo u sumnju zakonitost pobijanog rješenja suda prvog stupnja.

Zahtjev vjerovnika za naknadu troška za sastav žalbe i sudske pristojbe na žalbu odbijen je kao neosnovan, jer sa žalbom nije uspio (čl. 166. st. 1. ZPP-a u vezi sa čl. 154. st. 1. ZPP-a).

Sijedom iznijetog, žalba vjerovnika odbijena je kao neosnovana, te je odlučeno kao u izreci na temelju odredbe čl. 380. toč. 2. ZPP-a.

Osijek, 12. rujna 2019.

Izjestiteljica  
dr. sc. Sanja Zagrajski

Predsjednik vijeća  
Josip Frajlić

Dokument je elektronički potpisan:  
SANJA ZAGRAJSKI

Vrijeme potpisivanja:  
17-09-2019  
13:38:12

DN:  
C=HR  
O=ŽUPANIJSKI SUD U OSIJEKU  
2.5.4.97-#130D48523834383636363230383137  
L=OSIJEK  
S=ZAGRAJSKI  
G=SANJA  
CN=SANJA ZAGRAJSKI

